

τῷ Ἀθήνησι Πανεπιστημίῳ διάσημος, διδάσκαλος πρὸς τούτοις ἀνεδείχθη· τοῦ νεαροῦ τῶν Ἑλλήνων Ἄνακτος Γεωργίου τοῦ Α΄.

Ἐν *Σηλυβρία* περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 10΄ ἑκατ. ἐδίδασκε Γεώργιος ὁ Θεραπευανὸς¹· ἐν *Γάνω καὶ Χώρα*, εἰμὴ ἀρχαιότερον, ἀλλὰ γοῦν περὶ τὸ 1780 καὶ 1790 ἐδίδασκε Ματθαῖος Ἱερομόναχος ὁ ἐκ Γανοχώρων², Γραμματικὴν συντάξας³· αὐτόθεν δὲ κατήγετο ὁ τῷ 1828 ἐκδοὺς Γραμματικὴν Ἰωάννης Λεοντόπουλος⁴. Ἐν *Καλλιπόλει* τῇ παρὰ τὸν Ἑλλάσποντον οἱ λόγιοι καὶ φιλομαθεῖς Κύριλλος Οἰκονόμος καὶ Ἀλέξανδρος Ἱεροδιάκονος (1599) ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπαιδεύοντο καιροῦ τυγχάνοντες, καὶ τοὺς συμπολίτας ἐπαίδευσαν⁵· αὐτόθεν κατήγετο ὁ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατ. (1814) συγγραφεὺς Γραμματικῆς Κωνσταντίνος ὁ Χρυσοκέφαλος, διδάσκαλος⁶. Καὶ ἐν *Διδυμοτείχῳ* παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν ἀνέκαθεν ὑπῆρχε Σχολὴ Ἑλληνική⁷.

Ἐν *Φιλιππουπόλει*, ἧς Ἀρχιερεῖς προΐσταντο πάντοτε παιδείας κάτοχοι⁸, φαίνονται τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καλλιεργούμενα ἀνε-

(1) Ἰω. Πρωτοῦ ἔγγρ. σημ.

(2) Κωνσταντίου Α΄ τοῦ ἀπὸ Σιναίου Διατριβὴ περὶ τῆς Πατριαρχ. Σχολῆς κτλ. ἐν τῷ *Περιοδικῷ* σελ. 293.

(3) Βρετοῦ Β΄, 400. 403. 303.

(4) Σ. Ἄρ.

(5) « Ἄλλ' ὑμεῖς (ἔγραφεν αὐτοῖς Μελέτιος ὁ Πηγᾶς ἐν ἐπιστ. σλς' τοῦ ἐν τῇ τῆς Θεολογ. Σχολῆς βιβλιοθ. κώδ.) μὴ ἀποκάμητέ ποτε ξενίζοντες φιλοθέου; ἄνδρας καὶ σοφοὺς εὖ ποιοῦντες τὴν ὑμετέραν πόλιν σπανίζουσαν ἀγαθῶν, ὥστε παραπολαύειν γοῦν σοφίας καὶ λόγων καὶ παιδύσεως· πέμπομεν δὲ ὄρων τὰ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ἀντὶ τῶν τοῦ Βασιλείου, ὧν περ ἔρξην ὑμᾶς ὁ Ἀρχιδιάκονος ἡμῖν ἐγνώρισεν. »

(6) Βρετοῦ Β΄, 162 350.

(7) Σ. Ἄρ.

(8) Γ. Τσουκαλᾶ τοῦ Ζακυνθίου Ἱστοριογεωγραφικὴ Περιγραφή τῆς Ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως· ἐν Βιέννῃ 1854. σελ. 81—84, οἱ προστεθειὴ καὶ Θεοφάνης ὁ Καρύκης, Κρής, σύγχρονος Πηγᾶ καὶ Μαργουνίου, μετὰ ταῦτα Πατριάρχης Κηπόλεως ἀναδειχθείς· ἄξιος λόγου ἰδίως ὁ Νεόφυτος (1680) ἀνὴρ σοφὸς καὶ πολυμαθής, περιηγησάμενος πᾶσαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην. Μελετ. Ἑκκλ. Ἱστορ. Δ΄, 143.